

han ikke mente, det skulde blive derved, naar man nu foretog en foreløbig Gjennemgravning af den saakaldte Nordmandsbugt. Jeg maa maaske i Forbigaaende sige, at saa stor har Trafikken været paa Fjorden, at dette Navn stammer fra den Tid, da en stor Mængde norske Skibe kom ind paa Fjorden og lossede Tømmer, hvorimod Forholdene nu ere saaledes, at en fladbundet Fisterbaad med Rød og næppe formaar at slæbe sig ud. Saa stor en Forstjæl er der sket paa 40 Aar. For 40 Aar siden var Udløbet der, hvor man nu ønsker at faae det igjen. Da vare alle Forhold bedre for Seiladsen og for Fisteriet og ligeledes for Afvandingen af Deltaet, og derfor ønsker man at faae denne Tilstand tilbage. Men det er en eiendommelig Kyft, vi bo paa derovre. Den er paa een Gang haard og blød, idet den som bekendt bestaar af Sand, og selv om man kunstig søger at hjælpe paa Forholdene, saa at Fjorden fik et bekvent Udløb til Havet, er man dog ikke sikker paa, at dette vil holde sig. Jeg tror ikke, at en ganske løs Gjennemstøring vil staa sig i Længden, men jeg siger, lad os foreløbig anvende en 100,000 Kr. derpaa, saa gaar der nogle Aar, og Fisterne ville imidlertid faae Mod paa at tage fat. For 40 Aar sid n laa der 76 ikke saa ubetydelige Fisterkvaer hvert Aar ved Fiskeleiet Nymindegaab. Nu ligger der 5. Det er en stor Forstjæl, men jeg tvivler ikke paa, at saasnart Fisterne se, der bliver raft dem en venlig Haand fra deres Landsmænd Landet over, altsaa gjennem Staten, ville de atter tage fat med fornøet Mod, om det end vil vise sig, at den foreløbige Gjennemstøring alligevel ikke kan tilfredsstille de Fordringer, der vil stilles til en Sikkring mod det storladne Vesterhav. Det er ikke saaledes der at ordne Forholdene som paa et hvilket som helst andet Sted i Danmark, tør jeg sige. Nei, Bølgeslaget er kraftigt og stærkt der, den eiendommelige Sandkyft lader sig forme af det mægtige Bølgeslag, og derfor skal der tages Forholdsregler ved Møler og Høfder, for at ikke atter Indløbet skal forstube sig ihjelpaa. Men foreløbig, lad os faae Gjennemstøringen og se, hvorledes det da vil udvikle sig. Jeg vil i Henhold til den ærede Ordførers Udtalelser se, hvorledes det udviklede sig, og haabe paa, at man vil komme til en endelig Ordning af Spørgsmaalet om en virkelig Fisterhavn derude, som, saa vidt mig bekendt, fra kompetent Side kun er anslaaet til at koste ca. 600,000 Kr. Det skulde dog vel ikke være en saa uoverkommelig Sum, at den ikke skulde kunne bevilges for at faae en Fisterhavn paa den Plads, som af kompetente Folk er an-

set for at være den bedste og mest fisterrige i Danmark. Tøvrigt skal jeg henvide til de Beretninger, der ere indkomne til Indenrigsministeriet fra Ingenieur, Kammerraad Reimers og Statsraad, Landbbygningsspektør Carlsen, hvilke begge støtte det af mig Anførte. Det synes mig at være en saamulig Dugave, at jeg vil tillade mig at anmode den høitærede Minister om, at der allerede nu strax bliver gjort Noget for den foreløbige Gjennemstøring. Finantsudvalget har jo ogsaa lovet at tage denne Sag under nærmere Undersøgelse, for at der kan indsættes en Post derom til tredie Behandling. I det Hele taget vil jeg gjerne heulede det høie Tings Opmærksomhed paa disse Forhold. Der er, synes mig, for Diebliftet to Slags Mennesker her, som vi skulle se at komme til Hjælp. Naar man i disse Dage bor i Nærheden af Havnen, lægger man Mærke til den Mængde unge Karle og Piger, som forlade Landet, og der maa være en Marsag dertil. Vi kunne ikke længer tie denne Sag ihjel og lade Blomsten af Ungdommen vandre fra os. Vi maa gjøre Noget for, at den kan faae Kyft til at slaa Bo herhjemme. Derfor synes det mig, at vi maa anvende de Folk, som have Mod, Energi og Villiekraft til at slaa sig ned paa Heden og andre Steder i det Hele taget, hvor den saa er hjemme, og der søge, hvad det jo ogsaa viser sig, der kan gøres, at afstvinge den golde Jord det daglige Brød. Dernæst er der de Folk, der have Mod og Kraft til at heise Seilene paa Fisterstibene og gaa ud paa det farlige Hav og øse af den Rigdom der, som aldrig slipper op. Lad os huske paa disse to Slags Mennesker i vort Samfund. Naar vi gjøre det, saa tror jeg, vi tjene baade dem og os selv.

B. Christensen: Jeg har bedt om Ordret her i Anledning af det Samraad, som har fundet Sted mellem Finantsudvalget og den høitærede Minister angaaende Oprettelsen af forskellige Jernbanestationer paa Sjælland. Det ærede Medlem fra Faxe (Seldthusen) har allerede omtalt den Station, som jeg særlig vilde skænke Opmærksomhed, nemlig den ved Fjennesløv mellem Sorø og Ringsted. Han omtalte, at der allerede var Skiftefor, og at der var en overordentlig stor Afstand mellem disse Stationer. Jeg kan kun bekræfte dette og tilføie, at saavidt jeg veed, er der der den største Afstand mellem Stationerne, som der er nogetsteds paa Sjælland, ja, jeg tror ogsaa at kunne tilføie i hele Landet. Der er vistnok med en ganske enkelt Undtagelse den længste Afstand, som der overhovedet